

Bezvýznamné jest i to, že konkurs byl prohlášen na návrh opatrovníka pozůstalosti a že pozůstalostní řízení přešlo bezprostředně v konkursní řízení, neboť nelze tu užítí obdobně ustanovení § 49 č. 1 konk. ř. o předcházejícím v y r o v n a c í m řízení. Nejde-li v ů b e c o pohledávku za podstatou, nelze jí ovšem přiznati ani povahu pohledávky za z v l á š t n í podstatou.

Čís. 16864.

Vojenský motorový tank nelze pokládati za motorové vozidlo ve smyslu § 1 zákona č. 162/1908 ř. z.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1938, Rv I 27/37.)

Žalobkyně se na žalovaném Československém státu (v o j e n s k é správě) domáhala zaplacení 70.635 Kč s přísl. z důvodu náhrady škody, která jí byla způsobena při srážce motorového vlaku čs. státních drah, v němž jela, s vojenským motorovým tankem. S o u d p r v é s t o l i c e zamítl žalobu z důvodů, o něž tu nejde, a uvedl v otázce v právní větě vytčené v d ů v o d e c h: Předem jest zkoumati, zda zkušební útočný vůz (motorový tank) jest silostrojem ve smyslu automobilového zákona č. 162/1908 ř. z. Soud jest názoru, že útočný motorový tank jest takovýmto silostrojem, poněvadž jest poháněn živelní silou na veřejných silnicích a cestách a jest určen k tomu, aby takto na místo bojiště resp. cvičiště dopravil vojíny a vojenský materiál jako útočné zbraně. Je proto případ, o nějž jde, posuzovati podle ustanovení zákona automobilového č. 162/1908 ř. z. O d v o l a c í s o u d potvrdil napadený rozsudek a uvedl v otázce, o niž tu jde, v d ů v o d e c h: Jest předeslati, že žaloba čelí, jak z jejího znění nepochybně vychází najevo, proti Československému státu jako eráru vojenskému, jemuž patří motorový vojenský tank, jenž dne 5. března 1934 zachytil na nechráněném přejezdu železniční trati československých státních drah motorový vůz zařazený do vlaku č. M 3804, a že opírá odpovědnost žalovaného státu o zákon automobilový i všeobecný zákon občanský, zejména o § 1315 obč. zák. Žalobkyně neuplatňuje tudíž odpovědnost žalovaného státu jako podnikatele československých státních drah, nevvozujíc zažalovaný nárok ze zákona z 5. března 1869, č. 27 ř. z. Jest tudíž především řešiti otázku, zda žalovaný stát odpovídá podle automobilového zákona z 9. srpna 1908, č. 162 Sb. z. s. Rozřešení této otázky závisí nejprve na rozhodnutí otázky, je-li vůbec vojenský tank, o nějž v souzeném sporu jde, silostrojem ve smyslu § 1 právě uvedeného zákona. Na tu otázku jest odpověděti záporně. Nesouhlasí tudíž odvolací soud v té příčině s názorem soudu první stolice. Silostrojem ve smyslu řečeného zákona jest jen takové vozidlo, poháněné silou živelní, jež jest určeno k dopravě osob nebo věcí na veřejných silnicích. K tomu účelu vojenský tank není určen, neboť jest ve skutečnosti útočnou zbraní ve válce, tudíž

jest určen k zcela jinému účelu než k shora vytčenému. Uvedený pojem silostroje ve smyslu § 1 automobilového zákona je v souhlasu i s judikaturou nejvyššího soudu. Není-li však vojenský tank takovým silostrojem, odpadá odpovědnost státu jako vlastníka tanku podle automobilového zákona.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, neshledav zákonného důvodu, aby napadený rozsudek byl zrušen nebo změněn (§ 510, odst. 3, c. ř. s. ve znění čl. I. č. 3 zák. č. 251/1934 a čl. I. zák. č. 314/1936 Sb. z. a n.).

Čís. 16865.

Smluvní pojištění odpovědnosti.

Jestliže podle pojistné smlouvy (pojistných podmínek) o pojištění proti následkům zákonné odpovědnosti za poškození cizího majetku provozem motorového vozidla jest pojistitel povinen zprostiti pojistníka škody odvozené ze smluvně označeného zdroje nebezpečí (z provozu motorového vozidla), jest pojištěním kryta nejen škoda vzniklá rozbitím, ale i škoda, která vznikla výbuchem a ohněm na jiném motorovém vozidle následkem srážky s pojistníkovým vozidlem, a to bez zření na to, zda oheň nebo výbuch vznikl na pojistníkově straně, či zda se tak stalo následkem srážky na straně druhého vozidla.

Ustanovují-li pojistné podmínky, že pojistitel neručí za nároky z poškození věcí ohněm, výbuchem, kouřem atd., vylučuje toto ustanovení celé nároky z důvodu poškození věci uvedeným způsobem jen jako samostatné nároky, t. j. které vznikly ohněm nebo výbuchem samostatně a nikoliv jen jako pouhý důsledek a pokračování ve škodě, která je součástí celkové škody.

(Rozh. ze dne 20. dubna 1938, Rv I 571/37.)

Srov. rozh. č. 11451 Sb. n. s.

Dne 23. srpna 1935 praskla u motorového vozidla, pojištěného u žalované pojišťovny proti následkům zákonné odpovědnosti, při jízdě pneumatika, čímž vozidlo dostalo smyk a srazilo se s protijedoucím automobilem Č-ovým. Oním nárazem byl Č-ův automobil poškozen jednak rozbitím, jednak požárem, který podle znaleckého posudku byl v přímé souvislosti se srážkou a rozbitím, což nastalo nárazem žalob-